

Klānu

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

2014. gada februāris Nr. 1 (185)

Uz aizvadīto gadu atskatoties

Janvāris

- ✓ Mēneša nogalē pie Degumnieku pamatskolas atklāj slidotavu.
- ✓ Degumnieku tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs piedalās sadancī Varakļānos.

Februāris

- ✓ Amatierteātris „Cits modelis” piedalās amatierteātru festivālā „Skeču parāde” Lubānā.

Marts

- ✓ Madonas novada vokālo ansambļu skatē Degumnieku tautas nama vokālais ansamblis „Harmonija” pēc žūrijas vērtējuma iegūst 1. pakāpi.
- ✓ Degumnieku tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs „Degumnieki” piedalās Madonas deju aprīņa deju kolektīvu skatē, iegūstot 1. pakāpi un ceļazīmi uz XXV Vispārējiem latviešu Dziesmu un XV Deju svētkiem Rīgā.
- ✓ Īsi pirms Lieldienām, 28. martā, Melngalvju namā Rīgā, piekto reizi notiek „Pašvaldību ģerboņu svētki”. Pasākuma laikā Valsts prezidents Andris Bērziņš pasniedz oficiālu apliecinājumu ģerboņa saskaņojumam četriem novadiem un diviem pagastiem, to skaitā arī Ošupes pagastam.

Aprīlis

- ✓ Degumnieku tautas namā notiek piemiņas pasākums novadniekam, Jaunā Rīgas teātra aktierim Mārim Liniņam. Atceres brīdī piedalās M. Liniņa ģimenes locekļi, draugi, Māra daiļrades cienītāji un aktieri no Jaunā Rīgas teātra, lai dalītos kopīgās atmiņās par laiku, kad aktieris Māris Liniņš bija starp mums.
- ✓ Degumnieku tautas namā notiek Madonas novada Degumnieku atklātais turnīrs 64-laiciņu dambretē pieaugušajiem.

Maijs

- ✓ Degumnieku tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs „Degumnieki” piedalās folkloras festivālā „Tredegar House folk festival” Velsas pilsētā Ņūportā.
- ✓ Vestienā notiek Madonas, Lubānas, Cēsaines un Varakļānu novadu laikrakstu veidotāju saiets „Spicā Spalva”, kurā piedalās arī „Klānu Vēstis” radošā komanda.

Jūnijs

- ✓ Notiek pašvaldību vēlēšanas.
- ✓ Degumnieku tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs „Degumnieki” piedalās Madonas Dziesmu un Deju svētkos, kas notiek „Madonas pilsētas svētku – novadam 2013”, ietvaros.
- ✓ Izlaiduma balle Degumnieku pamatskolā.
- ✓ Pie Degumnieku tautas nama tiek pacelts Dziesmu svētku karogs.

Jūlijs

- ✓ Degumnieku tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs „Degumnieki” piedalās Dziesmu un Deju svētkos Rīgā.
- ✓ Deju grupa „Orhidejas” piedalās Senioru svētkos Lubānā.
- ✓ Ošupes pagasta Degumnieku lidlaukā notiek otrie Aviācijas svētki. Piedalīties uzaicināti aviomodeļbūves speciālisti no Rīgas, Jelgavas, Cēsu aeroklubiem.
- ✓ Ar plašu sporta un kultūras programmu notiek Ošupes pagasta Sporta spēles.

Septembris

- ✓ O. Kalpaka dzimtas mājās „Liepšalas” notiek 15. Karoga svētki.
- ✓ Comenius projektā iesaistīto valstu pārstāvji viesojas Degumnieku pamatskolā.

Oktobris

- ✓ Degumnieku tautas namā cieņojas publicists, ceļotājs, grāmatu autors – lubānietis Juris Lorencs.
- ✓ Madonas kultūras namā notiek konkurss „Mis un Mistery Madona 2013”. Galveno titulu iegūst un laikraksta „Stars” lasītāju simpātijas saņem Kalvis Zaube no Degumniekiem.

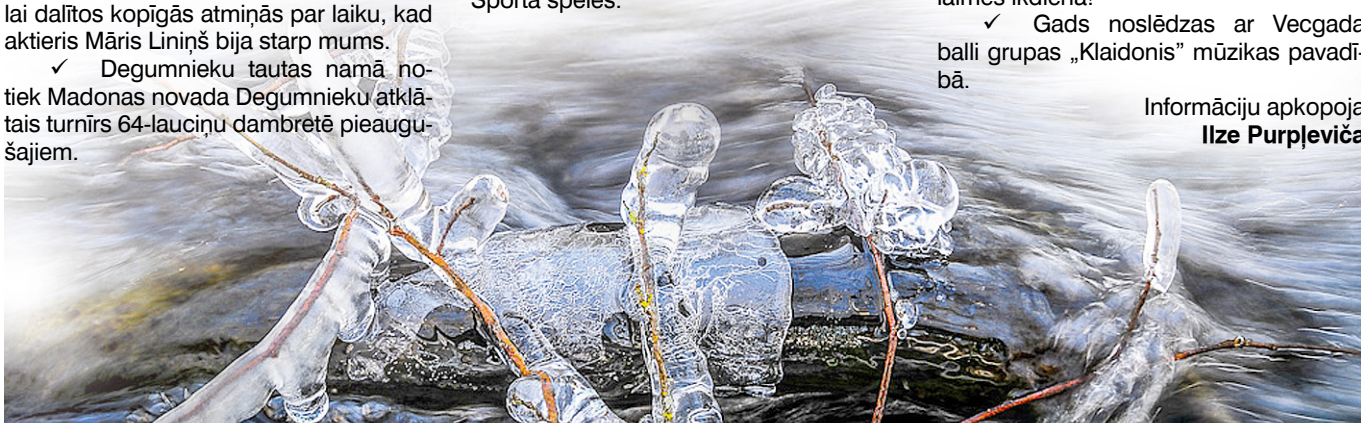
Novembris

- ✓ Ošupes pagasta iedzīvotāji pulcējas Degumnieku tautas namā uz sviņģo pasākumu, kas veltīts Latvijas 95. proklamēšanas gadadienai.

Decembris

- ✓ Kā katru gadu, arī šogad decembrī tiek iedegta Svētku egle pagasta centrā.
- ✓ Paši mazākie pagasta iedzīvotāji dāvanā saņem Latvijas Leļļu teātra izrādi „Saulīte un sniega cilvēciņi”, bet lielajiem sarūpēts Ziemassvētku koncerts ar Dzelzavas pašdarbnieku piedalīšanos.
- ✓ Degumnieku pamatskolā notiek tradicionālais paaudžu sadarbības pasākums „Baltais rīts” un Ziemassvētku eglītes balle.
- ✓ Amatierteātris „Cits modelis” atzīmē 10 gadu jubilejas pasākumu „Daudz laimes ikdienā!”
- ✓ Gads noslēdzas ar Vecgada balli grupas „Klaidonis” mūzikas pavadībā.

Informāciju apkopoja
Ilze Purpļeviča

Paldies par iespēju integrēties sabiedrībā

*Lai me ir sirdi pret sirdi dot,
Sev prieku cita priekā iemantot.
Sajust, ka pasaulē šajā esi vajadzīgs.*

Starp mums ir cilvēki, kuru mājas ir valsts sociālās aprūpes centra „Latgale” filiāle „Lubāna”, kas sastāv no „Vecumiem” un „Rupsalas”. Daudziem šiem cilvēkiem, atšķirībā no sabiedrības lielākās daļas, nav citu māju, tuvu cilvēku, kuri par viņiem domātu, kas viņus aicinātu ciemos. Daudzi nezina vai jau ir aizmirsuši, ko nozīmē vārdi – mājas, ģimene, tomēr tās sajūtas dzīvo viņu sirdīs un sapņos.

Vislielāko pateicību ir pelnījuši cilvēki, kuri sniedz sirds siltumu, dažāda veida atbalstu cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, kuri dzīvo aprūpes centrā. Filiāles „Lubāna” klienti un darbinieku kolektīvs pateicas Ošupes pagasta vadītājam A. Šķēlam, kultūras darba organizatorei I. Melngailei, Degumnieku pamatskolas kolektīvam, vokālajam ansamblim „Harmonija”, dāmu deju grupai „Orhidejas”, amatierētra kolektīvam „Cits modelis” par sadarbību ar aprūpes centra klientiem, par līdzdalību klientu integrācijai sabiedrībā. Strodu ģimenei par sēklas kartupeļiem pavasarī, kā arī zemnieku saimniecības „Dārnieki” saimniekam Imantam Kokam, kurš bija labvēlīgs un atļāva bez ierobežojuma lasīt ābolus un tos lietot ikdienā, kā arī spiest sulu. Ziemas krājumos šogad mums ir 600 litru garšīgas ābolu sulas.

Mūsu klientiem ir dota iespēja integrēties sabiedrībā – piedaloties otro gadu pēc kārtas Ošupes pagasta svētkos, Degumnieku tautas namā rādot izrādes „Trīs sivēniņi” un „Kakīša dzimaviņas”. Pagasta ļaužu labvēlīgā un saprotošā atieksme palīdz uzlabot klientu dzīves kvalitāti, justies vajadzīgiem un pilntiesīgiem sabiedrības locekļiem, jo tieši mēs – līdzcivēki, veidojam sabiedrību.

Līvija Grīnvalde,
VSAC Latgale filiāle „Lubāna”
kultūras pasākumu organizatore

Zinās no feldšerpunkta

Ģimenes ārsts R. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems **š.g. 26. februārī no plkst. 13.00 līdz 15.00.**

Svarīgi iepriekš pieteikties pa tālruni 22023737, lai saskaņotu pacienta pieņemšanas laiku un dakteris paņemtu slimnieka kartiņu līdz no prakses vietas.

Atgādinu, ka pie ģimenes ārsta par vizīti jāmaksā 1,42 euro.

Sarmīte Saulīte

VID informē

Algas nodokļa grāmatiņa tikai elektroniskā dokumenta formā

- ✓ No 2014. gada 1. jūnija algas nodokļa grāmatiņa – tikai elektroniskā dokumenta formā (Grāmatiņa).
- ✓ Grāmatiņa ir ieraksts VID informācijas sistēmā un tā būs pieejama VID Elektroniskās deklarēšanas sistēmā (VID EDS).
- ✓ Grāmatiņas, kas izsniegtas līdz 2014. gada 1. jūnijam, nebūs derīgas un izmantojamas pēc 2014. gada 1. jūnija.

Lai pieslēgtos EDS, fiziskā persona var izmantot:

IR noslēgts EDS līgums

- ✓ VID piešķirto EDS lietotāja identifikatoru un paroli;
- ✓ eParaksta viedkarti;
- ✓ eID karti;
- ✓ Latvija.lv autentifikācijas līdzekļus.

NAV noslēgts EDS līgums

(iespēja iesniegt un aplūkot informāciju tikai saistībā ar algas nodokļa grāmatiņu)

- ✓ eParaksta viedkarti
- ✓ eID karti
- ✓ Latvija.lv autentifikācijas līdzekļus

Dokumentus saistībā ar elektronisko algas nodokļa grāmatiņu fiziskā persona VID varēs iesniegt:

- ✓ elektroniski, izmantojot VID EDS;
- ✓ elektroniski, VID EDS VID klientu apkalpošanas centrā, izmantojot datoru ar interneta pieslēgumu;
- ✓ papīra dokumenta formā VID klientu apkalpošanas centrā (VID klientu apkalpošanas centra darbinieks veiks izmaiņas VID informācijas sistēmā un izsniegs izdrukātu no VID informācijas sistēmas algas nodokļa grāmatiņas aktuālo informāciju).

INFORMĀCIJA FIZISKAJAI PERSONAI

Algas nodokļa grāmatiņas piešķiršanas kārtība:

ŠOBRĪD algas nodokļa grāmatiņu papīra dokumenta formā izsniedz klātienē VID klientu apkalpošanas centrā, personai (arī nepilngadīgai) jāuzrāda pase vai personas apliecība.

No 01.06.2014. personai (arī nepilngadīgai), ja tai nepieciešama Grāmatiņa un tā nav bijusi izsniegta papīra dokumenta formā līdz 31.05.2014., jāiesniedz VID iesniegums par Grāmatiņas piešķiršanu. VID informācijas sistēmā tiek izveidota Grāmatiņa.

Personām, kurām līdz 01.06.2014. ir izsniegta grāmatiņas papīra formā VID tās automātiski aizstās ar elektroniskajām Grāmatiņām.

Algas nodokļa grāmatiņas iesniegšana ienākuma gūšanas vietā

Ja fiziskā persona vēlas, lai darba devējs (ienākuma izmaksātājs) piemērotu neapliekamo minimumu un iedzīvotāju

ienākuma nodokļa atvieglojumus, par kuriem veikti ieraksti personas algas nodokļa grāmatiņā – **ŠOBRĪD** fiziskā persona grāmatiņu iesniedz ienākuma gūšanas vietā.

No 01.06.2014. fiziskā persona, izmantojot VID EDS, elektroniskajā Grāmatiņā atzīmē konkrēto darba devēju vai citu institūciju, kas piemēros personai neapliekamo minimumu un nodokļa atvieglojumus, vai iesniedz VID papīra dokumenta veidā iesniegumu par ienākuma gūšanas vietu.

Fiziskā persona varēs izvēlēties vai Grāmatiņā esošo informāciju (piemēram, par invaliditāti) sniegt darba devējam vai citai institūcijai, izdarot Grāmatiņā attiecīgu atzīmi.

Ieviešot Grāmatiņu, sākotnējā informācija par galveno ienākuma gūšanas vietu 01.06.2014. VID informācijas sistēmā tiks atzīmēta automātiski, pamatojoties uz VID rīcībā esošo informāciju, t.i., paziņojumu par fiziskai personai izmaksātajām summām un aktuālajām ziņām par darba ņēmējiem uz 2014. gada 31.maiju.

Ja fiziskai personai no 01.01.2014. līdz 31.05.2014. nav mainījies darba devējs, kuram iesniegta Grāmatiņa, un, ja fiziskai personai ir tikai viena ienākuma gūšanas vieta, tad tai nav jāatzīmē elektroniskās Grāmatiņas iesniegšana darba devējam uz 01.06.2014., to elektroniski veiks VID.

Gadījumos, kad VID nebūs iespējams aktualizēt ienākuma gūšanas vietu (piemēram, personai ir vairākas ienākuma gūšanas vietas vai VID rīcībā nav informācija par to, kurš ienākumu izmaksātājs piemēro neapliekamo minimumu), fiziskai personai pašai, izmantojot VID EDS, jāatzīmē vēlamā ienākuma gūšanas vieta.

Paziņojums par apgādībā esošām personām. Informācija, kas pamato nodokļa maksātāja tiesības uz nodokļa atvieglojumiem un nodokļa papildu atvieglojumiem

Ja fiziskā persona iegūst vai zaudē tiesības piemērot iedzīvotāju ienākuma nodokļa atvieglojumus, fiziskā persona VID iesniedz paziņojumu par apgādībā esošām personām un nepieciešamības gadījumā informāciju, kas pamato nodokļa maksātāja tiesības uz nodokļa atvieglojumiem un nodokļa papildu atvieglojumiem.

Fiziskajai personai ir pienākums algas nodokļa grāmatiņu, kas izsniegta papīra dokumenta formā uzglabāt vismaz piecus gadus, tas ir, līdz 2019. gada 31. maijam.

Plašāka informācija pieejama zvanot uz VID informatīvo tālruni 1898

Piesaki konkursam

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrība arī šogad izsludina konkursu „Pagasta bibliotekārs - Gaismas nesējs”.

Aicinām lasītājus un iedzīvotājus pastāstīt par brīnišķīgiem mūsu reģiona bibliotekāriem pagastos, lai pateiktu viņiem paldies par entuziasmu, radošumu, savas bibliotēkas izveidošanu par vietējo gaismas pili un pagasta „dvēseli”, pasākumu organizēšanu, mājīgu bibliotēkas vidi, laipnu un atsaucīgu attieksmi. **Pieteikuma vēstules tiek gaidītas līdz 21. martam** Rīgā, Tērbatas ielā 75, LV 1001, vai uz gaisma@gaisma.lv.

Dzimtsarakstu nodaļa informē

Madonas novada Dzimtsarakstu nodaļā 2013. gadā reģistrēti 237 jaundzimušie (2012. gadā – 213 jaundzimušie) – 118 zēni un 119 meitenes, tai skaitā 219 Madonas novada, 18 citu novadu bērni. Visvairāk jaundzimušo reģistrēti Madonas pilsētā – 68, Kalsnavas pagastā – 19, Barkavas un Sarkaņu pagastos – 18. **Vismazāk jaundzimušo reģistrēts Ošupes pagastā – 2 zēni un 1 meitene** (2012. gadā reģistrēti 9 bērni, 2011. gadā – 11).

2013. gadā Madonas novada Dzimtsarakstu nodaļā reģistrētas 90 laulības, kas ir par 4 laulībām mazāk nekā pagājušajā gadā, t.sk. 10 laulības reģistrētas

baznīcā. **Laulībā stājusies viena Ošupes pagasta iedzīvotāja.**

2013.gadā reģistrēti 398 miršanas gadījumi (2012. gadā – 382), t.sk. 337 mūsu novada iedzīvotāji, kas ir par 3 cilvēkiem mazāk nekā pagājušajā gadā, un 61 no citām pašvaldībām. Miruši 160 vīrieši un 177 sievietes (Madonas novada iedzīvotāji). Visvairāk mirušo reģistrēts Madonas pilsētā – 111, Kalsnavas pagastā – 25, Praulienas pagastā – 24. **Ošupes pagastā reģistrēti 11 mirušie – 6 vīrieši un 5 sievietes** (2012. gadā tikpat).

Vidējais mūža garums Madonas novadā 72,9 gadi, vīriešiem – 66,3 gadi, sievietēm 78,8 gadi.

Noslēdzies Kalpaka atceres mēnesis mūsu skolā!

Piektdiena gandrīz kā brīvdiena... Šoreiz tam nevarētu piekrist, jo šī diena bija īpaša ar notikumiem, ar īpatnējo auru, kam raksturīga militārā gaisotne. Ja redzi visapkārt formās tērptus jaunsargu instruktorus, kas no agra rīta rosās skolas pagalmā, tad gribās iztaisnot muguru, pacelt galvu augstāk un doties notikumu virpulī. Arī ziema bija uzlikusi savus pārbaudījumus - pārvarēt salu un vēju nebija nemaz tik viegli. Pierādījām, ka esam stipri un vienoti jebkuros laika apstākļos, izpildot pēc iespējas ātrāk un precīzāk dotos norādījumus un šķēršļu pārvarēšanas grūtības militārajās stafetēs tiesneša O. Kanča vadībā.

Skolā zināšanas un erudīciju vajadzēja pierādīt vēstures konkursā (sk. J. Liepiņa), latviskās dzīvesziņas konkursā (sk. A. Tropa), muzikālajās darbnīcās (sk. I. Strode), radošajās darbnīcās „Iepriecināsim Tēvzemes sargus!” (sk. V. Bormane un Z. Juste), kā arī volejbola fināla sacensībās (sk. I. Strode un sk. G. Lazda). Katra aktivitāte piepildīja ar ko jaunu, interesantu un aizraujošu skolēnu izziņas veicināšanā.

Šogad piedalījās 10 skolas – Degumnieku pamatskola, Madonas 1. vidusskola, Madonas Valsts ģimnāzija, Barkavas pamatskola, Lubānas vidusskola, O. Kalpaka Meirānu pamatskola, Cesvaines vidusskola, Viļānu jaunsargi, Dekšāres jaunsargi, Varakļānu jaunsargi. Kopā dalību pieteica 25 komandas. Ar savu klātbūtni mūs pagodināja Aizsardzības ministra parlamentārais sekretārs A. Panteļevs, pašvaldības izpilddirektors Ā. Vilšķērsts, Nacionālo Bruņoto spēku pārstāvji, Latviešu Virsnieku apvienības delegācija, O. Kalpaka piemiņas fonda biedri.

Dienas gaitā visi kopīgi pulcējās Visagala kapsētā, lai godinātu un noliktu ziedus pie O. Kalpaka pieminekļa un Ā. Kalpaks-Grundmanes atdusas vietas. At-

pakaļceļā neliela ekskursija un kavēšanās atmiņās, saistībā ar šī laikmeta aktualitātēm „Liepsalu” mājās. Pēc tam tikšanās noslēguma pasākumā „O. Kalpaka kauss – 2014”. Viesi uzrunāja dalībniekus, teica labus vārdus, kā arī tika apbalvotas skolu komandas, kas piedalījās sacensībās, stafetēs un konkursos.

Ošupes pagasta diplomus un sarūpēto cienastu saņēma pirmo trīs vietu ieguvēji katrā individuālajā aktivitātē un kopvērtējuma pirmās trīs vietas katrā vecuma grupā. Mūsu Degumnieku skolas jaunsargu komanda „**DK1**” ieguva **1. vietu** – radošajās darbnīcās „Iepriecināsim Tēvzemes sargus!”, **3. vietu** – vēstures konkursā. Volejbola komanda „**Degumnieki**” ieguva **3. vietu** – Patriotisko dziesmu konkursā. Varam būt lepnī par mūsu bērniem, jo patriotisma dzirksts un ticība saviem spēkiem var piepildīt pat visneiedomājamākās lietas.

Kopvērtējumā par sasniegumiem militārajās stafetēs un erudīcijas sacensībās komandu grupās ieguva:

5. – 6. klašu grupā:

1. vieta – Barkavas p-sk. 6.klases komandai;

2. vieta – Cesvaines vsk.komandai „*Cesvaines skauti*”;

3. vieta – Barkavas p-sk. komandai „*Skudrupūznis*”.

7. – 9. klašu grupā:

1. vieta – Barkavas p-sk. komandai „*Barkava*”;

2. vieta – Barkavas p-sk. komandai „*Zuma*”;

3. vieta – Barkavas p-sk. komandai „*Maziņie*”.

10. – 12. klašu grupā:

1. vieta – Madonas Valsts ģimnāzijas komandai „*MVG1*”;

2. vieta – Madonas Valsts ģimnāzijas komandai „*MVG2*”;

3. vieta – Madonas 1. vsk. komandai.

Sveicam visus dalībniekus ar piedalīšanos un uzvarām!

Paldies Degumnieku pamatskolas pedagogiem, tehniskajiem darbiniekiem, skolēnu vecākiem un Ošupes pagasta pārvaldes darbiniekiem, kas atbalstīja 31.01.2014. pasākuma norisi Degumnieku pamatskolā.

Degumnieku pamatskolas administrācija

Esiet sveicināti, Jūsmājās!

Pirmsskolas „Saulsazāķēnu” grupā ir notikumiem bagāts laiks. Ziemas noskaņās ir vēlme atskatīties par paveikto vecajā gadā, kad gatavojāmies Sala laikam. Decembrī citīgi uzvedām teatralizētu uzvedumu „Ziemassvētki Mēnessciemā” un rādījām savas aktierspējas vecākiem un vecvecākiem. Jauno gadu sagaidot pievērsāmies pētnieciskām darbībām. Vērojām laika ritējumu. Iepazinām pulksteņa, diennakts, nedēļas, mēneša un gada gaitu. Noskaidrojām zemeslodes un citu planētu atrašanās vietas visumā, kā arī iepazīnām Zemes pavadoņus Mēnesi, pēc kura arī senatnē tika mērīts laika ritējums. Daudz darbojāmies ar ilustrācijām un uzskates materiāliem, izmantojot mūsu skolā pieejamos resursus – interaktīvo tāfelī, bibliotēku un datorklasi. Aktīvi norisinās sadarbība ar bērnu vecākiem, kas atbalsta mūs un piedalās visās aktivitātēs. Šobrīd aktuālas ir izstāžu veidošanas ik mēnesi, kas atbilst mēneša tematikai. Janvārī mūsu izstāžu stūrīti rotāja interesantu pulksteņu un kalendāru izstāde, bet pienākot februārim tā tiek aizstāta ar interesantām svecēm.

Februāris – Sveču jeb Sala mēnesis. Šo mēnesi esam sagaidījuši ar tam atbilstoši laika apstākļiem. Spītējot salam, esam aktīvi un radoši. Rīkojam ikmēneša pasākumus, kad sanākam kopā ar mazajiem draugiem „Cālēniem”. Tikko esam nosvinējuši karnevāla dienu, kad slēpāmies aiz dzīvnieku maskām un baudījām kopā būšanu ar draugiem. Esam iemācījušies sveču liešanas prasmes un izveidojuši interesantas un krāsainas gaismas sieviņas.

Šomēnes pirmsskolas grupiņā esam paši izveidojuši Pasaku vecmāmiņas Margaritas Stārastes 100 gadu jubilejai veltītu izstādīti un visu mēnesi lasīsim šīs brīnumskaitās un sirsniņās pasakas.

Sabīne Šķēle-Stepanova,
skolotāja

Viss tik pūkains un mīļš!

Ir sācies jaunais Zirga gads. Runā, ka tajā būšot dikti daudz jāstrādā. Bet, mūs „Cālēnus”, tas nemaz nebaida, jo čakli strādājam katru dienu.

Jau Ziemassvētku laikā citīgi gatavojāmies, lai varam parādīt saviem mīļajiem priekšnesumus. Pārtapām par rotaļlietām, kuras grib mukt no savas saimniecītes, jo rotaļlietas negrib strādāt un kārtot lietas. Protams, beigas laimīgas - rotaļlietām tiek piedots un svētkos visi ir priecīgi, ka var būt kopā.

Pēc brīvlaika esam turpinājuši savus ierastos darbus. Vienu brīdi mūs pārsteidza niknais sāls, bet to varonīgi pārcietām un turpinājām dūšīgi apmeklēt grupiņu, lai kopā darbotos.

Februāris nāk ar saviem svētkiem un izdarībām. 5. februārī pirmsskolas grupiņu bērni, pārgērbušies par dažādiem dzīvniekiem, devās uz karnevālu. Bērnu sagaidīja klauns Bimbo. Viņam ļoti gribējās ar bērniem iepazīties un kopā rotaļties. Pēc sasveicināšanās katra grupiņa rādīja mazu priekšnesumu. Klaunam ie-

patikās bērnu jautrā darbošanās un viņš aicināja visus kopā ar viņu spēlēties cirķā.

Drīz svinēsim Valentīna dienu (sirsniņu dienu), tad puīšu dienu 23. februārī. Interesanti, ka mūsu grupiņā 14. februārī vienam puisītim ir dzimšanas diena. Tātad mākam gan čakli strādāt, gan svētkus pasvinēt.

Esam aicinājuši savus mīļos vecākus kopā ar mums mājās pagatavot kādu pašgatavotu rotaļlietu. Jo tāda rotaļlieta jau nav parasta. Tā ir mīļa, jo to savām rokām taisīju es ar mammu vai tēti. Tādu lietu man gribēsies saudzēt un par to es jūtišos lepns. Ceram ar gaidām ar mīļām un interesantām mantām.

Arī jums visiem vēlam darbīgu gadu. Un lielo laimi salasīt no daudzām mazām laimītēm, nu gluži kā cālēni uzlasa draugiņas pagalmā. Un tad jau arī mēs visi kopā varēsim būt mazliet laimīgāki.

Dace Kalniņa,
skolotāja

Mazie un lielie pirmsskolēni jautrā rotaļā „Karnevālā pie Bimbo”.

Vēl nedaudz no Brīnumu gaidīšanas laika...

Atskatoties uz gada nogali, joprojām sajūta, ka dzīvojam Rūķu valstībā. Noslēdzot pirmo mācību gada semestri, visi tika aicināti uz skolas pasākumu „Ziemassvētki Rūķu zemē”. Pirmajā daļā tika apbalvoti mūsu skolas centīgākie skolēni. Pavisam 24 skolēni. Saņemtas pateicības par labu un pašreizējīgu darbu. Otrajā daļā visus priecēja izrāde „Ziemassvētki Rūķu zemē”. Galvenajās lomās darbojās skolēni no teātra pulciņa – Ziemassvētku veciņa ģimene. Lomas tika iedalītas arī klašu kolektīviem un skolotājiem. Teātra pulciņa vadītāja un izrādes režisore Dace Kalniņa.

Paldies klašu skolēniem un skolotājiem par izdomu un priekšnesumu sagat-

vošanu, kas padarīja lugas saturu daudzveidīgu un interesantu, iesaistoties visam skolas kolektīvam. 1. kl. un 3. kl. – Izlūkrūķi (sag. sk. I. Strode), 2. kl. un 4. kl. – Dāvanu rūķi (sag. sk. M. Bodža), 5. kl. – Dziesmu rūķi (sag. sk. E. Zaube), 6. kl. un 7. kl. Drukas rūķi (sag. sk. Z. Juste), 8. kl. – Vēstuļu rūķi (sag. sk. I. Kiukucāne), 9. kl. – Saldumu rūķi (sag. sk. D. Koļesņikova).

Galvenajā lomā par Ziemassvētku vecīti iejutās 5. kl. sk. Mārtiņš Šķēls. Kā viņš sadzīvo ar savām lomām un ko domā par teātri, aicināju Mārtiņu uz interviju?

Kādas bija sajūtas, iejusties Ziemassvētku veciņa lomā?

Man ļoti patika sava loma. Es tajā ie-

dzīvojos un jutos dabiski. Arī pats esmu omulīgs un pozitīvi noskaņots, tāpēc nebija grūti attēlot Ziemassvētku vecīti. Man bija vislabākā Ziemassvētku veciņa ģimene ar palīgiem.

Vai tev patika šī luga?

Jā, man patika un likās ļoti interesanta. Patika arī citu klašu priekšnesumi un viņu uzstāšanās šajā lugā, jo katram bija kas savs, neparasts un reizēm smieklīgs. Visvairāk palicis atmiņā ir 1. un 3. kl. aina, kad Izlūkrūķi nomaskējušies zaļi-melni ar epikējumu, dodas meklēt manu Ziemassvētku dāvanu maisu.

Vai piedalīsies citos iestudējumos? Kuru varoni tu vēlētos atveidot?

Mārtiņš (šūpuļkrēslā) sarunājas ar Izlūkrūķi Jāni,

Vēl nezinu. Jāskatās, kas tas būs par iestudējumu. Pagaidām aktīvi nodarbojos ar sportu. Patīk un spēlēju hokeju.

Novēlu sasniegt labus rezultātus gan radošajā jomā, gan sportā! Paldies par interviju!

Ar Mārtiņa sarunājās
Ralfs Bormanis

Arī Mārtiņa mamma Iveta Šķēle ir saistīta ar teātra mākslu. Ir režisore un spēlē teātri. Pajautāju, kādas ir viņas domas par to, ka Mārtiņš spēlē uz skatuves. „Es domāju, ka manam Mārtiņam patīk spēlēt teātri, tikai nedaudz kautrējās par to, ko viņš var izda-

rīt. Atvērtība, enerģiskums, humors palīdz labāk izprast tēlu. Manuprāt, Ziemassvētku vecīša lomu nospēlēja labi. Sākumā drusku uztraukums, bet kad atbrīvojās un vairs nedomāja par skatuves uzstāšanos, sanāca pārlicieņoši. Arī bērnu priekšnesumi pa klasēm bija interesanti, krāsaini, aizraujoši. Liels prieks par mūsu bērniem! Bērni ir tie, kuri caur zināšanām, pieredzi mācās uzstāties, uzdrošināties un izdarīt pēc iespējas vairāk un labāk, jo viss nāk caur savu paaugstinātību un sevis izdzīvotību. Paldies par atpūtu mums vecākiem un paldies skolotājiem, kas tajā ielika darbiņu.”

Paldies, Mārtiņa mammai Ivetai!

Tas visu spēj, kas tic...

O. Kalpaka mēneša ietvaros piedalījāties rīkotajos ārpuskolu konkursos, kurus rīkoja Madonas Bērnu un jauniešu centrs. Zīmējām darbus par tēmu „Brīvības cīņas laimīgai Latvijai” (sagatavoja sk. U. Salmane), rakstījām dzejoļus par tēmu „Brīvība iesākas ar domu un ticību – tas visu spēj, kas tic...” (sagatavoja sk. D. Koļesņikova). Pateicības no BJC saņēma 7. kl. skolniece Vendija Strode par veikto darbu eseju konkursā „Brīvība iesākas ar domu un ticību – tas visu spēj, kas tic...” un skolotāja Dace Koļesņikova par skolēnu sagatavošanu eseju konkursam. Par veikto darbu zīmējumu konkursā „Brīvības cīņas – laimīgai Latvijai” pateicības saņēma 8. kl. skolniece Hārdija Kristiāna Nagle, 7. kl. skolniece Vendija Strode. Pateicību saņēma skolotāja Una Salmane par skolēnu sagatavošanu zīmējumu konkursam.

Materiālu sagatavoja **Ralfs Bormanis**

„Kalpaka kauss – 2014”

Man ir liels gandarījums, ka „Kalpaka kauss – 2014” notiek mūsu, Degumnieku pamatskolā. Tā ir iespēja un reizē arī liela atbildība uzņemt tik erudītus un sportiskus skolēnus un pašiem būt starp labākajiem. Mūsu skolu pārstāvēja 2 komandas – volejbola komandas (sportisti) sastāvā – Jānis Šķēls, Pauls Bārbals, Hārdija Kristiāna Nagle, Viktorija Jaudzema, Jānis Hahordins, Elvis Kazulis. 7. kl. – 9. kl. komandas „DK1” (militārais novirziens) sastāvā – Beāte Beatrise Juško, Megija Rauza, Viktors Serečenko, Toms Jaudzems, Mārtiņš Šķēls, Mairis Bremšmits. Ieguvām 3. vietu pulkveža O. Kalpaka dzimšanas dienai veltītajās sporta spēlēs „Janvāris – Kalpaka atceres mēnesis” nominācijā „Vēstures lappuses”.

Komandas ar aizrautību piedalījās stafetēs, konkursos un radošajās darbnīcās. Lai gan ārā valdīja auksts un vējains laiks, stiprās komandas un jaunsargi turējās braši. Biju pārsteigta, ka šogad ieradās tik daudz skolēnu un jaunsargu komandas no skolām, kuras ir mums kaimiņos, gan arī ārpus novada. Konkurence sīva un spēcīga. Piedalīties šajās sacensībās ir liels izaicinājums un piedzīvojums. Ir patīkami sajūst šīs pozitīvās emocijas, kuras valdīja visas dienas garumā. Novēlu katram saglabāt aizrautību un patriotismu savā skolā, savā ģimenē un katram sevī.

Megija Rauza,

Degumnieku skolas prezidente un komandas „DK1” dalībiece

Skolas ziņas sagatavoja un materiālus apkopēja: skolēnu līdzpārvalde, skolas avīzes „Kabata” komanda, skolas administrācija, sk. Vineta Bormane, foto: Vendija Strode

Tiesnesis Aigars: „Viss pēc noteikumiem!”

Hokejs ir komandu sporta veids, kas tiek spēlēts uz ledu, izmantojot speciāli veidotas nūjas un ripu, kuru cenšas iesist pretinieku vārtos. Katrā komandā uz laukuma atrodas pieci spēlētāji un vārtsargs. Uzvar tā komanda, kura spēles laikā guvusi vairāk vārtu.

Varam būt gandarīti un priecīgi, kad mums ir pašiem savs hokeja laukums. To ierīkojām jau otro ziemu pēc kārtas. Tā, ka esam jau pirmās prasmes nostiprinājuši un neatlaidīgi trenējoties un pilnveidojoties, varam uzrīkot pa kādam hokeja mačam. Šī ideja par hokeja laukumu pieder Aigaram Šķēlam un Valdim Bennem, kuri ir arī šīs idejas realizētāji. Protams, ideja pieder arī mums, hokeja entuziastiem, kas bieži jautāja: „Vai Degumniekos būs hokeja laukums?” Laukuma tapšana: tiek uzlikti bortu stiprinājumi, pie stiprinājumiem tiek pieskrūvēti borti, tad tiek liets ledus (5–7 cm biezs), ledus liešanas laikā tiek uzlikts tīkls virs bortiem, bet tikai aiz vārtiem, tad turpinājums 6. lpp.

Vārtsargs Ričards Strods.

turpinājums no 5. lpp.

tiek uznesti vārti un sākas hokejs. Vēlētos nākamgad lielāku atbalstu no skolēnu puses pie laukuma ierīkošanas un ledus liešanas. Ir daži skolēni, skolēnu vecāki, mūsu skolas absolventi, kas cītīgi nāca un palīdzēja, lai paši pēc tam varētu spēlēt hokeju. Atbalsts bija arī no mūsu pagasta,

kas norīkoja cilvēkus ledus liešanā.

Mūsu hokeja laukumā notiek atklātais Degumnieku turnīrs „Degumnieki Open”. Šajā turnīrā piedalās arī daži skolēni no Degumnieku pamatskolas – P. Bārbals, A. Krēslīšs, M. Šķēls, J. Šķēls.

5. februārī norisinājās sadraudzības hokeja mačs ar Murmastienes pamat-

skolu. 1.– 4. klašu grupā ar rezultātu (5:9) uzvarēja Degumnieku pamatskolas jauno spēlētāju komanda. Arī 7.– 9. klašu grupā ar rezultātu (4:10) uzvarēja Degumnieku pamatskolas komanda. Cītīgi un neatlaidīgi trenējoties, krāsim spēkus mačiem un nākamajam sadraudzības spēlēm.

Materiālu sagatavoja **Jānis Šķēls**

Pa Kārļa Zītaru zaļajām tekām

Vietu grāmata. Tēvzemes grāmata. Tāda ir Kārļa Zītaru „Pa zaļajām tekām” (50 gadu mednieka gaitās). Tā ir atmiņu grāmata, ko sarakstījis cilvēks, kurš jau bērnībā zināja, kāds būs viņa dzīves ceļš.

„Lielais Dzīves Lēmējs ir uzšķīris viņa Likteņa grāmatu un tur ieraksta: „Tu visu savu mūžu ar sirdi un saviem darbiem paliksi pie zemes un mežiem. Un Es sargāšu tevi bēdās un dzīves briesmu brīžos.”” Šos vārdus mazais Kārlēns saklusa kādā zvaigžņotā vakarā, raugoties zvaigznēs un domājot par savu zvaigzni.

Kārlis Zītaris dzimis 1899. gada 14. janvārī Lubānas pagasta „Salenieku” mājās. „Kārlēns brauc tēvam līdzī uz Lubānu, tā parasti sauc māju grupu, kur ir pagasta nams, baznīca, krogs, magazīna un daži veikali. Turpat netālu, tikai uz otra Aiviekstes krasta ir arī pati Lubānas muiža” – tā ar Lubānu iepazīstina grāmatas autors. Zēnu jau agrā bērnībā pievelk dabas skaistums. Un nav jau nekāds brīnums – Salenieku mājas atrodas meža ielokā. „Ministrijas skola no mājām ir vienpadsmit verstu (versts - 1,0668km), bet, ja iet taisni pa mežu, tad ceļš ir ap trīs verstes īsāks. Viņš iet gar Strirkām, tur bieži redzamas stirnas, tad uz Mutenieku pusi, tur ir Garā pļava, un atkal stirnas, tad uz Melno salu – tur nav nekā. No Melnās salas pāri purviņam uz Akmeņsalu. Un no Akmeņsalas jau var redzēt tēva mājas Saleniekus. Ak šī Akmeņsala – šeit vienmēr kaut kas kust – te ir vienmēr stirnas, zaķi, rubeņi, un šeit bieži dzirdami arī šāvieni” – tādu šo ceļu no skolas uz mājās atceras Kārlis Zītaris.

Sastapšanās ar medniekiem viņu mājās un klausoties mednieku stāstos, zēnam rodas pārlicība – viņš būs med-

nieks! Un pavisam drīz pienāk Kārlēna dzīves lielais brīdis – viņš tur rokās īstu medību bisi. Zēns bisi tikko spēj pacelt bet tas nav šķērslis, lai medības sāktos. „Sargaities! Sargaities! Draud briesmas – ir nācis klāt jauns mednieks...” – un tā Kārļa Zītaru medību gaitas ir sākusās. Grāmatā garām acīm kā filmā paslīd raibā Latvijas vēsture, kad starp zaķiem, pīlēm, stirnām, fazāniem, parādās arī vēsturiskas personas: prezidents Čakste, deputāts Breikšs, Francijas sūtnis grāfs Martelli, amerikāņu vēstnieks Kolmans.

Kārlis Zītaris stāsta: „Nākošā mastā Francijas sūtnim grāfam Martelli iekrīt stāvēt koku pudurī. Pretī pļava, nav sevišķu izredžu, bet toties ļoti plašs redzes lauks, – īsti piemērota vieta ārzemju diplomātam nemedniekam. Dodu signālu sākt dzīt. Un drīz pļavas pretējā pusē krūmos lūzt zari un tieši uz sūtni nāk trīs brieži platradži, viens sevišķi skaists, liels ragainis. Nāk ... un pienāk uz desmit so-

ļiem, apstājas, groza ausis, osta gaisu, stāv tieši pļavā. Bet sūtņa kungs nešauj. Un kad masts beidzies, sūtņa kungs iznāk uz ceļa gluži sasarcis un sasniedzis.”

Zītaris ir bijis ilggadējs prezidenta un diplomātiskā korpusa medību pārzinis prezidenta medību rajonā un tāds, neaizvietojams, paliek cauri visiem kara laikiem.” Zītaru stāstījumā lielle vēsturisko pārvērtību gadi izskatās kā tāds „medību teātris” – zvēriņi un valsts vīri, mazās medības mežā un lielās medības diplomātiskajā pasaules kartē.” Tā par šo unikālo grāmatu raksta Imants Ziedonis.

Karam beidzoties, Zītaris dodas bēgļu gaitās uz Vāciju, kam seko izbraukšana uz Austrāliju. Pēc līguma gadu nostrādāšanas, izdevies tikt savā arodā – lauksaimniecības pētišanas stacijā Taturā. Pensijā aizejot, pārcēlies uz dzīvi Melburnā, kur nodibinājis Beveronijas kopu. Līdz pēdējam brīdim viņš pildījis žurnāla Universitātes un Beveronijas Ziņotāja Austrālijas redaktora pienākumus. Zītaru šīs zemes ražīgās gaitas beidzas 1969. gada 13. septembrī.

Grāmata „Pa zaļajām tekām” ir skaista atmiņu grāmata. Tā nav lasāmviela tikai medniekiem, bet izcili patriotiska grāmata. Un tieši ar to, ka piesauc un apdzīvo vietas – lielās un mazās. Lasītājs var izstaigāt vietas tepat pie mums Lubānas pusē – Rūšu salu, Vilku spustu, Riestu pīsu, sastapt Lubānas muižkungu Felkerzāmu, mežkungu Sīmani, virsmežsargu Ceimeri. Pie Abaiņu upītes un pie Pededzes ietekas Aiviekstē iet uz pīlēm, ar kuģīti uz Lubānu pa Aivieksti līdz pašām zosu vietām. Un doties līdz plašajai pašaulē, lai paliktu pie zemes un meža.

Materiālu sagatavoja **Ināra Kokare**

Bibliotēkas grāmatu plauktā

Dailīliteratūra

Judina D. Ziemas blūzs

Svīre M. ... un neuzzinās neviens

Avotiņa D. Dzērvju svētība

Ruka E. Izdzīvo. Piedzīvo. Lido

Zelčs E. Abrene 2002

Jēruma I. Ilze Vazdika. Saldā katorga

Liepiņa A. Gunta Virkava. Nakts sarunas

Pakraste L. Valsis mūža garumā

Zālīte M. Pieci pirksti

Harane E. Sarkanās zemes sala

Stedmena M.L. Gaisma okeānā

Lindstrēma I. Noslēpumu vasara un Sandbergenas burvība

Barda E. Pusdienas Parīzē

Linka Š. Vētru laiks un Savvaļas lupīnas

Stjuarts K. Pāri citroniem

Frīmena K. Vintenbornu dārgumi

Moja Dž. Pirms atkal tiekamies

Grāmatas bērniem

Rubenis I. Vecās bekas baiļu stāsti

Runkulis M. Mana mīļā učene

Štelmahere V. Es dzīvoju Latvijā

Lapiņa G. Pīlēna Toma piedzīvojumi

Kota L. Matilde un Terēze, jeb kā būtu te Millers Z. Kurmītis un ērglis un Kurmītis un sniegavīrs

Zandere I. Pūka ceļojums

Nozaru literatūra

Ziņģīte I. Speķītim nav ne vainas

Roberta, Naima B. No māsu lūpām

Karlsone A. Dziesmu svētki un tautiskā tērpa attīstība Latvijā 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā

Ināra Kokare, bibliotēkas vadītāja

Vienkārši – talantīgs!

Latviešiem ir tāda paruna – „Neturi sveci zem pūra”. Zinu, ka mūsu pagastā dzīvo daudz talantīgu cilvēku, par kuriem sabiedrība nemaz nezina. Lai šie talanti „neturētu sveci zem pūra”, esmu nolēmusi ar viņiem tikties un par to stāstīt arī Tev, lasītāj! Kā pirmo, izvēlējos **Arni Balto**. Mūsu sarunā atklājās daudz kas jauns un nezināms.

Īsumā pastāsti par sevi!

Esmu piedzimis un uzaudzis tepat Degumniekos, „Kārkliņos” pie Lubāna ezera. Mācījos Degumnieku pamatskolā. Tad iestājos Jaungulbenes 1 – LPTV. Ieguva traktorista, kombainiera profesiju. 1979. gadā strādāju padomju saimniecībā „Aiviekste” par traktoristu. Ilgi pastrādāt neiznāca, jo bija jāiet obligātajā dienestā. Manas dienesta gaitas bija Ļeņingradā, tagad Sanktpēterburga.

Man ļoti padēvās zīmēšana jau skolas laikos. Atceros, ka skolā man negribēja likt piecinieku, jo skolotājam likās, ka es kopēju nevis zīmēju pats. Klasesbiedri gan pārliecināja skolotāju un no tā brīža man zīmēšanā bija tikai teicamas atzīmes. Kad biju maziņš, man bija piezīmētas trīs biezas klades. Esmu uzzīmējis vairākus portretus. Viens no tiem ir krustdēla (māsas dēla) portrets, kas vēl tagad stāv goda vietā Cēsvainē. Kad tur ciemojos, vienmēr uzmetu aci. Otrs lielākais portrets tika uzgleznots ar eļļas krāsām, kad dienēju armijā. Un tas bija „Ļeņins”. Tajā laikā gleznot kaut ko tādu drīkstēja tikai mākslinieki nevis vienkāršs zaldāts. Bet es to izdarīju, un neviens to nedrīkstēja teikt. Par uzgleznoto darbu, mani palaida atvaļinājumā.

Pēc armijas kopā ar draugu no „Gaļēniem” sarunājām, ka mācīsimies mākslas akadēmijā. Pastrādāsim savas saimniecības, sapelnīsim naudu, bet dzīve izdarīja savas korekcijas.

Sāku strādāt Degumniekos par traktoristu uz T-150. Tad man piedāvāja vadīt pilnīgi jaunu ZIL. Biju ļoti gandarīts par to. Vienmēr esmu centies strādāt no visas sirds. Bija tā, ka vasarā plāvu zāli ar saucamo „vācieti”, rudenī kūlu graudus, pēc tam strādāju par šoferi. Tā līdz 1993. gadam, kad sākās juku laiki. Iestājos darbā Lubānas VUGD par šoferi. Armijas laiku ieskaitot, nostrādāju 20 gadus. 2011. gadā aizgāju izdienas pensijā.

Zīmēšana nav tava vienīgā aizraušanās.

Vispār esmu ekstrēmists. Man ļoti patīk lidot, tās sajūtas nav aprakstāmas. Tur, augšā sēdot, jūties kā paradīzē un visa zeme atrodas man zem kājām.

Tāpat nodarbojos ar dažāda veida metāla apstrādi. Esmu aprikojis divus

traktoros meža darbiem. Daudz darba esmu ielicis savā deltaplānā, jo man patīk, ja viss ir nevainojami. Pārtaisīju trīs kvadraciklus, tā saucamos „Murovejus”, airokamanas uz slēpēm. Lai sasniegtu mērķi, nekas

nenāk viegli. Vajag ļoti lielu gribasspēku un pacietību. Ja reiz ko izdomāju, cenšos to panākt un uztaisīt tieši tā, kā es to vēlos. Neatkārtojos, man patīk dažādība.

Esmu pagatavojis vairākus desmitus svečturu. Tos netaisu sērijveidā, jo nāk jaunas idejas, kas jāliek lietā. Esmu taisījis kapu soliņus, māju nosaukumu izkārtnes. Kādā pirtī Lubānā ir manis gatavotas metāla kāpnes ar 90 grādu pagriezienu. Arī baznīcām esmu devis savu ieguldījumu – luterāņu baznīcā ir manis gatavots galdiņš, bet katoļu baznīcā ir vārti pie ceļa. Nav nemaz iespējams visu uzskaitīt. Madonas novadā daudzu pagastu centros ir manu roku darināti vārti, žogi, balkonu margas.

Visbeidzot mans lielākais un ilgākais darbs – „kāpurķēžuņiva” ir pabeigts. Nebija viegli, naktis negulēju. Detaļas meklēju un pirkuru pa pus Latviju. Trīs mēnešus taisīju un tagad jaunais braucamrīks ir gatavs darbībai, bet Dieviņš nedod sniegu. Izmēģināts ir, bet ne uz pilnu jaudu. Domāju, ka šis ir visgrūtākais, ko vispār esmu darījis.

Un vēl?

Kad strādāju ugunsdzēsējos, brīvajā laikā pinu grozus. Man bija labs skolotājs – Andris Valainis no Lubānas. Vienīgi grūtības sagādāja tas, ka esmu kreillis, līdz ar to arī pinums izskatās citāds. Ar pīšanu nodarbojos apmēram piecus gadus.

Arī ar koku esmu strādājis. Atceros pirmo darbiņu – koka traktoru. Esmu uzmeistarojis divas pūra lādes un daudz dažādas koka medaļas kāzām.

Kur tu smel idejas?

Kādu daļu internetā, bet pārsvarā

rodu idejas sevī.

Vai sanāk laiks arī kādam vaļaspriekam?

Man ļoti patīk zvejot, sevišķi līdakas. Tas ir manas zivis. Man ir rekordmaksšķerkāts, kuru nopirku Lubānā. Ar to esmu izvilcis, nu nepārspilēšu, kādu tūkstoši līdaku. Bijušas arī makten lielas – ap 7, 8 kg smagas.

Vēl nav izdevies noķert zelta zivtiņu, kas izpildītu manas vēlēšanās, bet ceru, ka noķeršu.

Kā izmanto brīvo laiku? Kādu mūziku klausies? Kas vislabāk garšo?

Brīvajā laikā vakaros lasu internetā ziņas, sazinos ar draugiem. Esmu šlāgermūzikas cienītājs un mana mīļākā dziesma ir Inetas Rudzītes dziedātā „Baltais zieds”. Esmu gardēdis, garšo pikanti un labi pagatavoti ēdieni – žāvētas karpas un šašliks (smejas).

Bet tagad kaut kas nopietnāks. Tavas domas par mūsu valsti, pagastu.

Valstij vairāk būtu jādomā par vienkāršajiem cilvēkiem, jāpalielina algas un pensijas. Mazāk vajag domāt par sevi un saviem krēsliem. Kā jaunā ministru prezidente teica: „Cirks” un nekas vairāk.”

Mūsu pagasts atšķiras no citiem labā nozīmē. Te daudz kas notiek – aktīva pašdarbība, sports. Līmenis krietni cēlies.

Ko tu nekad nedarītu?

Nedarītu otram sāpes. Tas var atnākt pašam atpakaļ ar divkāršu spēku.

Ko novēli sev, pagasta ļaudīm, jauniešiem?

Sev – veselību un zelta zivtiņu, kas piepildītu manas pirmās trīs vēlēšanās. Ir doma kaut kam jaunam, bet pagaidām, lai paliek intrīga.

Pagasta ļaudīm būt stipriem, veselīgiem. Lai piepildās tās klusākās vēlmes, jo, ja ļoti vēlas, agri vai vēlū tas piepildās.

Jauniešiem – atrast savu vietu dzīvē, būt aktīviem, sportiskiem. Meklēt, rast jaunas idejas un tās pielietot dzīvē. Nākt pilnīgi ar ko jaunu, pārsteidzot sabiedrību un pašiem sevi.

Arni Balto uz sarunu aicināja
Ināra Baltā

Foto no Arņa personīgā arhīva

Amatierteātris „Cits modelis” nosvinējis desmitgadi

Pagājušais, Degumnieku tautas nama amatierteātrim „Cits modelis”, bija jubilejas gads. Ir pagājuši 10 gadi spēlējot gan lielākas, gan mazākas lugas un skečiņus.

Katra diena, kurā neesi smējies, ir pazaudēta diena, tā teicis komiķis Čārlijs Čaplins. Droši var teikt, ka skatītāji, kas gada nogalē Degumnieku tautas namā apmeklēja amatierteātra „Cits modelis” desmitgades jubilejas pasākumu, dienu pazaudējuši nebija. Visiem zināma patiesība - kur ir mūsu aktieri, tur smieklu deva garantēta ilgam laikam.

Kolektīva rašanās pirmsākumi meklējami, kad 2003. gada nogalē apmēram 20 Degumnieku skolas skolēnu vecāki iestudēja Ziemassvētku uzvedumu „Reiz bija...”. Tas bija iecerēts kā pārsteigums un Ziemassvētku dāvana bērniem. Uzveduma scenāriju toreiz veidoja Valentīna Kruška un Inese Ķevere.

2004. gadā ar Ināras Loginas atbalstu un padomu tapa „Īsa pamācība mīlēšanā”. Tajā gadā pirmo reizi mūsu aktieri piedalījās skeču parādē Lubānā.

Jau 2005. gadā skatītājiem tika piedāvāta Keļīnas Klānas romāna „Trīs vītušas rozes” pirmizrāde (režisore Ināra Logina).

Visi darbi kolektīvā tiek iestudēti saviem spēkiem, pielietojot kopīgās zināšanas un pieredzi. Kolektīva vadītāji desmit gadu pastāvēšanas laikā bijuši vairāki, bet pašlaik aktierus „bīda” režisore Iveta Šķēle.

Ilgu laiku kolektīvam nebija nosaukuma, tas radās pirms pāris gadiem, kad vajadzēja aizpildīt skeču parādes pieteikuma anketu. Aktierim Ervinam Spridzānam prātā ienākusi doma „Cits modelis”, pie šāda nosaukuma arī palikuši, jo aktieri ir radoši, izdomas bagāti un savus skatītājus cenšas iepriecināt vienmēr ar ko jaunu.

Jau par tradīciju kļuvis Skeču karuselis, kas notiek katru gadu pavasarī, kad amatierteātra aktieri saviem skatītājiem rāda gada garumā apkopotus un iestudētus skečus.

Amatierteātra „Cits modelis” aktieru sniegumu novērtējuši gan vietējie, gan tuvāki un tālāki skatītāji – teātra mīļi. Katrs ievērojis, ka pēc šo pasākumu apmeklējuma, ikviens gūst milzīgu pozitīvo lādiņu un „C” vitamīna devu ilgam laikam.

Kādi gan ir šie aktieri? Un cik viegli vai grūti viņiem ir „nospēlēt sevi” uz

skatuves, vērtējām mēs, skatītāji, vērojot skečus „Vilcienā”, „Pie mirtiesneša”, „Pie fotogrāfa”, „Saimnieks meklē sievu”, deju šovu un daudziem citiem.

Jauki, ka šim kolektīvam aug jaunā maiņa, kas aktīvi piedalās pasākumos gan kā aktieri, gan kā skatuves palīgi. Jāuzteic Laimas Kruškas dzidrais skatnējums ģitāras pavadībā, kā arī Valda Megijas un Jāņa dziedātā „Palaid puķīti

pa dambi”.

Pateicības vārdi tika veltīti arī bijušajiem amatierteātra aktieriem un režisoriem.

Amatierteātri „Cits modelis” darbojas aktieru grupa – Ilze un Normunds Melngaili, Dace Kalniņa, Valentīna Kruška, Sandra Tropa, Iveta Šķēle, Mārcis Iesaliņš, Valdis Benne, Kristīne Bulate. Režisore Iveta Šķēle, kustību konsultants Ilze Melngaile, muzikālais konsultants Ineta Strode, skaņu un gaismu operatori Aigars Šķēls un Valdis Bulats, skatuves darbinieks Dairis Ločmelis.

Pasākumu vadīja Linda Melngaile un Reinis Iesaliņš, Elvita Melngaile un Oskars Eiduks. Jubilejas sveicienus „skatuves kolēģiem” bija sagatavojuši Degumnieku tautas nama pašdarbības kolektīvi.

Pasākums noslēdzās ar svētku torti un „svētku balonu salūtu”.

Teksts – **Ilze Purpļeviča**
Foto – **Vendija Strode**

„Teātri spēlēju uz skatuves, bet ne dzīvē!”

Kāpēc cilvēkiem, kuri nav profesionāli aktieri, rodas nepieciešamība izspēlēt uz skatuves svešus likteņus, izdzīvot svešas dzīves un kaislības, priecāties un ciest? Droši vien jau tādēļ, lai izklaidētos paši un izklaidētu citus. Lai attālinātos no pelēcīgās reālās dzīves, lai atslēgtos no ikdienas raižēm. Varbūt lai piepildītu dzīvē neīstenotus sapņus un vēlmes, vai arī skatuvisko tēlu aizsegā atļautos un uzdrīkstētos to, ko nevar atļauties reālajā dzīvē. Bet iespējams, ka lai garīgi augtu un lai padarītu savu dzīvi skaistāku un interesantāku. Kāpēc teātri patīk spēlēt amatiereteātra „Cits modelis” kolektīvam, jautāju režisorei Ivetai Šķēlei.

Kad un kā radās mīlestība uz teātra mākslu?

Teātra spēlēšana man ir patikusi jau no skolas laikiem. Teātra pulciņu tolaik vadīja Ināra Logina. Viņa mani vienmēr izvēlējās ašām vai zēnu lomām. Esmu spēlējusi Mazo Raganiņu, Pepiju, Tomu Sojeru, Sprukstu.

Vienmēr atcerēšos, kā mācību pārzīne Melīta Bērziņa mani „strostēja”, kā es varot iemācīties lugu tekstus, bet reizrēķīnu iemācīties nevarot?

Iespējams, ka mīlestība uz teātri man nākusi no ģimenes – mana vecmāmiņa esot spēlējusi teātri, arī tētis bija liels teātra mīlis, apmeklēja tautas namā teātra izrādes.

Pašlaik esi amatiereteātra „Cits modelis” režisore. Plusi un minusi.

Jā, pašlaik esmu „Cits modelis” bīdītāja, jeb kā kolektīvā saka – režisore. Man gan liekas, ka vārds „režisore” skan tik gudri un skaļi, tāpēc man vēl daudz jānācās, lai varētu pieņemt sevi kā amatiereteātra režisori.

Pie Vairas Resnes mācījos režijas un aktiermeistarības kursus, bet, manuprāt, tas ir par maz, lai sauktos par istu režisoru. Taču jebkuri kursi dod zināšanas un Vaira mācīja pēc savas pieredzes. Iegūtās zināšanas vairākkārt jau esmu pielietojuši.

Par plusiem varētu nosaukt desmit gadus paveikto. Astoņus gadus esam piedalījušies „Skeču parādēs” Lubānā, daudz esam braukuši uz tautas namiem un klubiem, kur rādīti skeči. Bet vislepnākie esam par izrādes „Ak, šī jaukā lauku dzīvē!” 20 viesizrādēm, kā arī par iegūto titulu „Gada izrāde 2011”.

Pie mīnusiem varētu pieminēt tikai to, ka žēl aktieru, kas ar mums kopā bijuši desmit gadus. Taču saprotu, ka ikdienas rūpes un darbs ir vispirms un tikai pēc tam teātris. Tā nu tas ir, ka dzīve mūs noliek tur, kur mums jābūt. Taču, kas zin, varbūt kādreiz kādam no bijušajiem aktieriem dzīve iekārtosies tā, ka atkal ikdienu varēs ap-

viņot ar skatuvi.

„Cits modelis” nosvinējis savu desmitgadi. Kādi nākotnes plāni?

Jā, 10 gadiņi ir nosvinēti. Pirmsākumos bijām aptuveni divdesmit aktieri, tad ilgus gadus turējāmies ap divpadsmit, bet nu esam palikuši astoņi stabili aktieriši. Taču mēs esam apņēmības pilni turpināt un arī šogad piedalīties teātru skatē Madonā.

Sen zināma patiesība – kur uzstājas „Cits modelis”, tur smieklu deva garantēta. Kāda, tavuprāt, ir latviešu humora izjūta?

Man liekas, ka skatītāji „Citu modeli” vēlas redzēt tikai humorpilnus. Tā kā bijām „mazi” desmitgadnieki, tad bez jautrības nemaz nemācējām, bet kādreiz jau varētu arī kaut ko nopietnāku uzspēlēt, kaut gan saprotam, ka no mums gaida šo humora dzirksti. Teikšu, ka tas nemaz nav viegli, humora materiālu mūsu laikos ir grūti atrast, un kā saka lielie, gudrie režisori – humoru nospēlēt ir daudz grūtāk nekā citu žanru. Domāju, ka pajokot pašiem par sevi, par gadījumiem iz dzīves, ir pats labākais humors. Un cilvēki to labi saprot. Latvietis vienmēr ir ļoti sapratis humoru:

Pasmejies par sevi pats
Pasmejies par sevi pats.
Citādi par tevi, tevi
Pasmiesies kāds cits.

Tie ir dziesmas vārdi un tā arī noteikti ir.

Smaidīsim, jo dzīve par mums neraudās!

Kādas lomas pašai vislabāk patīk spēlēt?

Man patīk spēlēt jautras lomas, jo pati sevi uzskatu par jautru cilvēku. Taču nospēlēt kādu ļoti pretēja vai smaga rakstura cilvēku man būtu liels izaicinājums un pat interesanti.

Kā tev liekas – vai teātri spēlēt ir stilīgi?

Man jau liekas, ka ir. Uz skatuves tu vari būt cits, ne tāds kā ikdienā, ne tāds kā „vari” vai „drīksti”. Skatuve atļauj darīt jebko un kāpēc gan ne?

Laikam esmu tas cilvēks, kas teātri spēlē uz skatuves, bet dzīvē to nemāku darīt.

Vai tev ir viegli apvienot pamatdarbu skolā un radošās aktivitātes ar ģimenes dzīvi?

Jā, pa dienu esmu darbā skolā, vakarā – mēģinājumi, bet kultūras dzīve – brīvdienās.

Bērni man vienmēr ir bijis stimulējošs dzīvei, bērnu čalas dod man enerģiju, neļauj novecot. Arī skolā nevaru nosēdēt mierā, ja dod kādu lomu, tūlīt esmu klāt un priecājos, ka varu palīdzēt. Ģimene ir pretimnākoša, bērni izpalīdz uz skatuves atveidojot kādu lomu, bet Aigars nodarbojas ar apskaņošanu, tāpēc mājās varam apspriest ar amatiereteātri saistītas lietas.

Kas ir tavi iedvesmas avoti?

Pirmkārt, aktieru kolektīvs. Mūs vieno gan smieklis, gan asaras. Ir reizes, kad tuvojas pasākums, ir jādara un viss. Tad atgriežoties no mēģinājuma, mani apciemo „mūza” un es gatavojos pat līdz četriem rītā. Pēc tam kopā ar kolektīvu tiek radīts darbs vai pasākums.

Pats lielākais palīgs man ir Ilze Melngailē. Kad man liekas, ka trūkst ideju kaut kam jaunam, abas ar Ilzi saspiežam galvas kopā, ideja ir klāt un es jūtos atbalstīta. Jāpiemin arī Valentīna Kruška, kurai allaž ir kāda jauna atziņa vai doma. Protams, paldies arī pārējiem aktieriem, kas idejas atbalsta, ieliek savu izdomu un beigās veidojas kaut kas labs un skaists.

Arī mūzika ir mans iedvesmas avots. Braucot automašīnā pie stūres vai arī, kad esmu viena, klausos mūziku un skaļi domāju. Tāpat iedvesmu dod vokālais ansamblis „Harmonija” un Ineta Strode, kas ļoti daudz palīdz pasākumu tapšanā, paldies viņai!

Ir reizes, kad jūtos slikti, tad dodos uz baznīcu, aprunājos ar Dieviņu un varu dzīvot tālāk.

Ko vēl nepajautāju, bet tu gribētu pateikt?

Izmantojot izdevību, kad „tieku avīzē” (smejas), gribu savam kolektīvam „Cits modelis” novēlēt veiksmi un darba enerģiju!

Skatītājiem – gaidīt mūsu izrādi martā, būt līdzjūtīgiem vienam pret otru, pretimnākošiem! Esiet laimīgi!

Ivetu Šķēli uzrunāja Ilze Purpļeviča

Viss notiek Rīgā

Jau februāris – gaismas pavasaris. Tikai ne Latvijas politiskajā atmosfērā. Demokrātija tulkojumā skanot: „Tautas vara”. Un kādus savus kalpus latvieši un citi pilsoņi ir ievēlējuši? Personīgi mazgāju rokas nevainībā, jo balsoju par latviskumu, bet tā partija netika pie Saeimas un Ministru kabineta „siles”. „Augšā” pēdējos mēnešos notiekošais liecina ne par demokrātiju, bet gan par ārprātiju. Piemēri par to ik dienas kaudzēm gāžas ārā no TV, radio, avizēm. Bet „labākais” mūs vēl gaida – pavasarī taču būs ES parlamenta vēlēšanas, rudenī – latviešu tautas kalpu izvēle 12. Saeimai. Lai nu kam, bet tautai viņi nekalpo. Man tas jau noriebies līdz vienai vietai un augstāk, tāpēc uz vēlēšanām neiešu, lai nebūtu pret-runā ar sirdsapziņu, ka piedalījos šīs politiskās kliķes agonijas paildzināšanā. Viens izņēmums. Majā balsošu par Ivetu Griguli. Tē nav nekā personīga, jo ZZS kā partija nu galīgi nav manā gaumē. Grigules kundze vienīgā no „gudrām” 100 galvām aizstāvēja mūsu valūtu – latu. Jā, viņai pārmet arī pārmērīgu reklāmu. Taču te kritiķiem jāzina: „Ja neviens cits Latvijā nepopularizē latviskumu un patriotismu, tad es to daru un darīšu.” Uz Briseli, pa ausu galam dzirdēts, tēmējot arī premjers – „lācītis – grāmatve-dis”. Par „veiksmes” stāstu. Viņu, tāpat kā ždanokas un rubikiešus, sarakstā iznīdēšu ar lielu degsmi un sajūsmu. Bet bez nekā personīga. Par to, ka šis kungs ir vai arī tēlo, analfabēts valstsvīra statusā. Kaut vai viens piemērs. Pēc nelaimes Zolitūdē viņam uz karstām pēdām bija jāatlaiz kremlists Ušakovs un ekonomikas ministrs, kura pārraudzībā ir valsts būvniecības nozare. Protams, sākumā, kā jau paģēr demokrātija, tas šiem bija jāpiedāvā izdarīt labprātīgi. Beigās bija pašā, novēlota atkāpšanās, kuras istos cēloņus (patiesību) varbūt kādreiz uzzinās mūsu mazbērni. Tajā pašā laikā, agrāk šim – lācītim – nebij par grūtu atlaist kultūras ministri. Iemesls – demagoģijas vervelējums. Politiskā atbildība. Ko tas nozīmē? Ma-

Sveikiņi!

Jau pavadīts viens mēnesis jaunajā Zirga gadā. Tik ātri laiks skrien, ka ne pamanīt, un mēs visi skrienam līdzi. Dieviņš atkal uzlicis mums savus pārbaudījumus. Zemniekiem krenķi par sējumiem, citiem, ka nav malkas siltumam, citiem nav ūdens. Neko darīt, jābūt stipriem!

Es jau arī jauno gadu dzīvoju cerībā, ka būs labi. Tas nekas, ka atkal būs vēlēšanas un vienkāršie ļautiņi tur ir melni un mazi.

Kaut nu tik mūsu pagastiņš turētos. Ir jau vēl daudz, ko darīt, bet daudz laba padarīts. Ir lietas, kas acis duras. Skola pat tik skaisti noformēta, ka prieks. Bet tā kanalizācijas aka, kas aiz skolas ceļa malā, kā stāv vaļā, tā stāv. Nu labi, ka kāds bērnelis nav iekritis. Vai tad tik grūti būtu uztaisīt vāku un kārtīgi nožogot to vietu?

nuprāt, to, ka atbildīgi ir visi, un vainīgs nav neviens. Līdz kādai bezjēdzībai ir izkustējuši tiesu vara un citas tiesiskuma struktūras, ja Zolitūdes nelaimē vainīgos varbūt nosauks („atradīs”) tikai vasarā. Un vieni meli šai sakarā jau tika atklāti. Ziņoja, ka lūk, Polijā pirms gadiem sagāzušies, šķiet, izstāžu halle, bet vēl šodien notiekot izmeklēšana. Jā, notiek, bet pēc nelaimes tur arestēja aizdomās turētos. Un vai nesānāk ņirgāšanās par tautu (valsts varas turētāju?) ar to lozungu Saeimā, kur pausta doma, ka visiem viens likums, vai – visi vienlīdzīgi likuma priekšā.

Alojas tie, ka teiks man – ko cepies, pie mums viss mierīgi, viss latviski. Ja tā būtu! Latvijas liktenis izšķiras Rīgā, kur ziemēl ar ciņģu latviešu piepalīdzēšanu, mērs ir Maskavas pakalpiņš. Pirms dažiem gadiem paši latvieši izgāza referendumu par obligātu valsts valodu – latviešu valodu visās skolās. Žēl, ka tautai ir tik īsa atmiņa.

Nesen man tapa sērīgs dzejolis... latvieši negrib dzīvot... Protams, sarkanais paveiciens saistīja galveno – vai Latvijā būs latviska dzīve mūsu mazbērniem un viņu bērniem. Es sāku šaubīties par to. Un man būtu salds jo salds prieks, ka esmu rūgti, rūgti maldījies.

Jā, ja vēl kāds latīņš jums pie dvēseles, atstājiet piemiņai. Jo mūsu „gudrie” latus iznīcināja. Kaimiņi igauņi gan saglabāja savas kronas. Kāpēc? Padomāsīm, un tomēr varbūt neticēsim komunisma (paradīzes) solījumiem, kas šogad bagātīgi nolīs sakarā ar divām lielajām vēlēšanām.

Un pēdējais. „Augšas” apdraud arī mūsu Pamatlikumu – Satversmi. Uzsākta tās labošana. Un terminu „latviešu tauta” tur neesot paredzēts ierakstīt. Interesanti, ka vācieši, franči, somi un citas Eiropas tautas savās Satversmēs nepieļauj tādas ārprātības. Vai latviešus jau tagad, paši latvieši – mūsu kalpi taisās izmest vēstures mēslainē? Un pa kluso. Tāpat kā iznīcinot latu.

Drīzu pavasari mums visiem!

Jūlijs Augusts Tropš

Redaktores piezīme:

Par raksta saturu atbild autors.

Tagad skatos, cik labi, ka ir slidotava pie skolas. Tā vietā, lai dirnētu pie datora, var riktīgi izsportoties svaigā gaisā. Janvāra beigās uz skolu bija sabraukuši jauniešu uz pulkveža Kalpaka pasākumu. Eju gar skolu, skatos stāv bariņš aiz skolas. Gan puiši, gan meitenes šortos aukstajā vējā, pīpē, ka dūmi vien griežas. Tas nav priekš manas saprašanas – brauc ciemos uz tik patriotisku pasākumu un pīpēšana kā neatņemama sastāvdaļa paņemta līdzi.

Žēl arī vecās kantora ēkas. Vai! Vai! Trakums darās telpā otrajā stāvā, kur atrodas humānā palīdzība. Visas drēbes saviestas čupā, apkārt netīrība augstākajā pakāpē. Pelēm un žurkām tur tagad darbs. Iesaku atbildīgajiem cilvēkiem tomēr visu sakārtot. Ja ne, tad visu uz ugunsgrūdu, un miers!

Neņemiet ļaunā, bet kārtībai jābūt! Līdz citai reizītei!

Zaplībe

*Bērniņš ienācis pasaulē,
Un zvaigznīte
iedegas.*

/K. Apškrūma/

26. decembrī **Kristīnes Jeršovas** un **Sanda Zepa** ģimenē piedzimis dēliņš **Džeimss Jānis**.

APSVEICAM!

Ošupes pagasta pārvalde

*Katra diena ir diena,
lai atpūstos un sapņotu,
lai smietos un brīnītos,
lai mīlētu un baudītu mīlu,
lai runātu un klausītos,
lai priecātos un justos laimīgs.
Katra diena ir diena,
lai dzīvotu!*

*Mīļi sveicam **Dzintru Broku**
skaistajā dzīves jubilejā!*

*Deju grupa „Orhidejas” un
vadītāja*

*Visskaistākais zieds ir dvēseles zieds,
Ko cilvēks cilvēkam sniedz.*

Pateicos mūsu čaklajai pastniecītei **Evijai Eglītei** par godīgu, centīgu darbu, atbildību un laipnību. No sirds novēlu veselību, izturību, dzīvesprieku, veiksmi arī turpmāk! Lai prese un pasta sūtījumi nekad nepazūd! Laimīgu 2014. gadu!

Albīne

LĪDZJŪTĪBAS

*Viss aizgājis –
Kas izdzīvots un bij,
Nu dvēselīte debesīs
Sev jaunu ligzdu vij.*

/J. Jaunsudrabiņš/

MIRUŠI:

Jānis Tropš

(03.07.1937. – 03.01.2014.)

Pēteris Sloka-Zeps

(16.12.1935. – 30.01.2014.)

*Ja zeme pamesta un mājas,
Tad nebūtībā aiziet viss.*

*Bez saimnieka nekas nav mūžīgs
Skumst pavadis sen jau izdzisis.*

Skumstu kopā ar **Anastasiju**, uz mūžu šķīroties no vīra.

Kaimiņiene Albīne

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purplēviča**
Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzepurplevica@inbox.lv

iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.